

Interview met Myrthe Otten Kennemerhart

Hoe de PAR de aanwezige kennis en expertise binnen de organisatie zichtbaar maakt

Op 24 oktober jl. had Irène een beeldgesprek met Myrthe Otten. Hieronder een weergave van het gesprek.

Kun je iets vertellen over de totstandkoming van de PAR binnen Kennemerhart?

Gedurende een langere periode merkten we binnen de vakgroep op dat we regelmatig wat frustratie ervaarden als het ging om beleidskeuzes. Er werden beslissingen genomen die niet altijd strookten met onze ervaringen en behoeften op de werkvloer. We hadden (overigens net als andere behandelaren) de behoefte om meer mee te kunnen denken en praten. Ruim twee jaar geleden zijn we binnen de vakgroep gaan exploreren wat we hier mee zouden kunnen. De term PAR (professionele adviesraad) was gevallen. Er was op dat moment al wel een VVAR (verpleegkundige en verzorgende advies raad), waar wij mee in gesprek zijn gegaan in deze exploratie-fase

Toen onze bestuurder aansloot bij een vakgroep overleg hebben we gevraagd of we niet een PAR konden oprichten. We kregen groen licht en het aanbod dat de organisatie dit wel wilde faciliteren. Maar we moesten het wel zelf regelen. We zijn intern gaan lobbyen en mensen bij elkaar gaan brengen. Uiteindelijk is onder begeleiding van een externe coach die ook de VVAR begeleidde een KICK start gemaakt. Mijn collega Brenda Nelissen is samen met twee Specialisten Ouderengeneeskunde en deze coach in een eerste half jaar bezig geweest met een kader neer te zetten. Er zijn vacatures gesteld en de PAR is opgericht met als leden een psycholoog, arts, 2 fysiotherapeuten en 2 ergotherapeuten. De rollen werden onder begeleiding van de coach verdeeld. Zelf werd ik voorzitter, de arts vice voorzitter en een ergotherapeut nam de rol van secretaris op zich. We stelden een reglement, missie, visie en jaarplan op.

Waarom een psycholoog als voorzitter?

Ik was eigenlijk de enige die zijn hand op stak voor de rol, al had ik ook wel mijn twijfels. Ik zie mezelf niet echt als organisatietalent maar mijn intuïtie zei me dat hier iets te leren was voor mij en ik dat het wellicht wel kon. De andere leden gaven mij het vertrouwen dat zij het wel zagen zitten met mij in die rol. Gelukkig is de secretaris heel sterk in plannen en organiseren. Mijn kracht ligt vooral in het stellen van vragen vanuit een onbevangen, nieuwsgierige en kritische blik. Hierbij probeer ik continu terug te grijpen naar het primaire doel in de ouderenzorg: goede zorg bieden. *Wat heeft mevr. Jansen hier nu aan?* Verder ga ik gemakkelijk het gesprek aan met directie en bestuurder, zodat ik als voorzitter als verbinder kan fungeren.

Hoe draagt je rol bij aan de positie van de vakgroep? (cirkel van invloed & betrokkenheid mogelijk groter geworden?)

Ik denk dat het niet zozeer alleen iets met de positie van de vakgroep psychologen heeft gedaan maar met de gehele behandel dienst. Alle vakgroepen hebben nu meer invloed & betrokkenheid; we zijn in ieder geval meer in beeld wanneer er beleidskeuzes worden gemaakt. En we zijn nu meer als één stem gaan spreken. Via de PAR hopen we vanuit onze positie als behandelaren uiteindelijk bij de dragen aan het welzijn van onze bewoners en cliënten. We proberen zichtbaar te maken wat het gevolg is van bepaalde beleidskeuzes en we geven onderbouwd advies of kritiek wanneer wij geconfronteerd worden met beleidskeuzes die ons inziens anders kunnen.

Voorafgaand aan de PAR was de samenwerking met andere behandeldiensten ook al goed en liep dit doorgaans als vanzelfsprekend op de verschillende locaties. Nu hebben we een directe lijn met de RvB en zijn we ook af en toe in contact met de directielaag om onze stem te laten horen. Voorheen bereikten de signalen vanuit de verschillende locaties of behandeldienst niet altijd de directie en het bestuur. Hierdoor werd waardevolle praktijkervaring en -kennis gemist in de beleidsontwikkeling. Onze missie is dat behandelaren uiteindelijk al vanaf dag 1 betrokken zijn bij relevante projecten.

Bij wat voor thema's zijn jullie als PAR betrokken? En is de betrokkenheid vooral gevraagd of ook ongevraagd?

We werden direct na de opstart gevraagd om mee te denken over de mogelijk regionale vormgeving van de GRZ. We hebben kansen en risico's geïnventariseerd en hierbij de achterban geraadpleegd via interviews. Terugkijkend heeft dit wel veel tijd gekost en heeft het mogelijk niet veel nieuwe inzichten opgeleverd. Wél zagen wij dat het doen van het onderzoek meerwaarde had, doordat behandelaren betrokken werden, gevraagd werden naar hun input én dat wij als PAR ook uitleg konden geven over de intenties van de RvB en de directie rondom dit thema. Het onderzoek zelf leek dus bij te dragen aan het vergroten van wederzijds begrip en het verkleinen van de kloof.

Ons ongevraagde advies over het meer betrekken van de kennis en expertise die we als Kennemerhart al in huis hebben, heeft inhoudelijk meer opgeleverd denk ik. In de bijlage kun je dit advies terugvinden. We hebben enquêtes uitgezet onder alle behandelaren, een aantal belangrijke managers en directeuren geïnterviewd en hebben gesproken met voorzitters van twee organisaties waar de medezeggenschap al verder ontwikkeld is (daar zitten ze al aan tafel om mee te besturen). Ook hier hebben we alleen al door de uitvoering van dit onderzoek veel in beweging gezet. We merken nu dat behandelaren al iets meer op het netvlies van de beleidsontwikkelaars en bestuurders binnen de organisatie staan. In het advies staan aanbevelingen waar andere PgD leden mogelijk ook inspiratie uit kunnen halen. Daarom delen wij dit document graag.

Tussendoor hebben wij gesprekken met de Raad van Bestuur. Dit doe ik altijd samen met 1 van de andere PAR leden en we werken dan met een agenda. Ik deze gesprekken worden ook al veel adviezen gegeven en in ieder geval kritische vragen gesteld.

Waar ben je het meest trots op?

We zijn nu zo'n 2 jaar onderweg en ik heb soms best nog wel mijn twijfels of we wel het goede doen. Soms is het moeilijk te zien of alle geïnvesteerde energie en tijd nou echt wat opleveren. Binnen de PAR is dat ook vaak mijn inbreng door kritisch te blijven op die vraag. Continu uitzoomen naar wat de meerwaarde van onze activiteiten in het nu zijn voor de lange termijn en voor mevr. Jansen. Ik hoop dat we als PAR met onze werkzaamheden de waardevolle kennis en expertise van behandelaren beter beschikbaar stellen, uiteindelijk bij te dragen aan een fijnere dag van mevr. Jansen.

Het geluid van de praktijk wordt door de PAR en VVAR vertegenwoordigd.